

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۰۹ سپتمبر ۲۰۱۳

اگر احمد شاه مسعود زنده می بود!؟

احمد شاه مسعود از ایام جوانی تا زمان قتلش حیات ذلت بار و خفت آوری داشت. شرارت، ظلم، خیانت، جنایت و به آتش کشیدن شهر ها و دامن زدن جنگ های داخلی برایش به یک فرهنگ و حرفه مبدل شده و از ارتکاب هر نوع جنایت و عمل ضد بشری لذت می برد. از آغاز جوانی اش در خدمت سازمان های استخباراتی کشور های مختلف قرار گرفت و تا دم مرگ از خیانت به میهن دست نکشید. رسیدن به قدرت سیاسی او را تا سرحد جنون رسانده بود و برای این منظور به هر اقدام ناجایز ضد بشری متشبث می شد. در سال های اول جوانی اش در خدمت آی. اس. آی. (سازمان استخباراتی پاکستان) قرار گرفت و با جواسیس پاکستانی مشترکاً به تخریب افغانستان مشغول شد. سپس در استخدام کی. جی. بی. (سازمان استخباراتی شوروی) درآمد و در جریان اشغال افغانستان توسط قوای متجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی، قرار داد مخفی با قوای اشغالگر بست و اشغال کشور را تعمیق بخشیده و به مبارزات آزادیبخش ملی خیانت نمود. شوروی به احمد شاه مسعود وعده اعطای قدرت را داده بود که تحقق هم یافت. به همان نحوه، احمد شاه مسعود روابط مخفی را با سازمان های استخباراتی هند (راو)، ایران (واواک)، امریکا (سی. ای. ای.)، برتانیه (ام آی ۶) و فراسه (دی. جی. اس. ای.) قایل نموده و توسعه داد. هدفش از این خیانت و میهن فروشی ها صرف و صرف رسیدن به اریکه قدرت سیاسی در افغانستان بود. بر مبنای عملکرد سیاه و جنایات انجام شده اش، اگر احمد شاه مسعود زنده می ماند، چه اعمال شنیع دیگری مرتکب می شد، تا چه اندازه خون می ریخت و تا کجا در راه خیانت به میهن پیش می رفت؟ در این جا، نتایج زنده ماندنش را ارزیابی می نمایم.

۱. اگر احمد شاه زنده می بود، برای رسیدن به قدرت با سازمان های استخباراتی سایر کشورها (به علاوه کشور های متذکره در بالا) روابط مخفی برقرار می کرد و از آنها طالب کمک می شد. ممکن یکی از این کشور ها اسرائیل هم می بود. گفته می شود که احمد شاه مسعود از تعلیمات و آموزش های موساد (سازمان استخباراتی اسرائیل) هم مستفید گردیده بود. داکتر عبدالله یکی از وارثین احمد شاه مسعود در سال ۱۹۹۸ در شهر عشق آباد مرکز ترکمنستان با یکی از جواسیس موساد دیدار کرد و از آنها در مقابله با طالبان تقاضای کمک نمود. برای احمد شاه

مسعود و پیروانش مقدس تر از پول و قدرت چیز دیگری در این جهان وجود نداشته و ندارد و برای رسیدن به هدف از پست ترین و پائین ترین اعمال ضد انسانی دریغ نکرده اند. بنابراین، اگر این غدار تاریخ زنده می ماند، خیانت و مهین فروشی را به اوج می رساند. پیروانش این فرهنگ قهرمان خویش را به ارث برده و به دستگیر او مو به مو عمل می کنند.

۲. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، تجزیه افغانستان را به شمال و جنوب سرعت می بخشید و خودش به حیث حکمفرمای شمال در اریکه قدرت می نشست. نفرت وی از پشتون ها آنقدر زیاد بود که تحمل موجودیت آن ها را در یک سرزمین واحد کرده نمی توانست. اسناد انکار ناپذیر از پیمان های پشت پرده میان نجیب الله، احمد شاه مسعود و زعامت شوروی (زمان گرجوف) به ارتباط تجزیه افغانستان به شمال و جنوب پرده می دارد. تجزیه و اضمحلال افغانستان از آرزوی های دیرینه احمد شاه مسعود بود که پیروانش در حال کنونی دقیقاً می کوشند آن را در مرحله اجراء بگذارند. در این جا باید متذکر شوم که دست های اسلام آباد و تهران در کمک به پیروان احمد شاه مسعود به ارتباط تجزیه افغانستان احساس می شود. هر دو کشور پاکستان و ایران آرزومندی موجودیت یک افغانستان معمور، مستقل و قوی را ندارند.

۳. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، شعیه کشی و هزاره کشی را تشدید می کرد و افشار های متعددی را در مناطق شیعه نشین و هزاره نشین افغانستان خلق می کرد. همه به یاد دارند که نیرو های مشترک سیاف، مسعود و ربانی چه محشری در ناحیه افشار برپا کردند. هیچ زن و مرد افشار نبود که از خلق وحشت سیاف و مسعود در امان مانده باشد. مسعود نفرت عمیقی از مذهب شیعه داشت و اوج سیاسی شیعیان و هزاره ها را هرگز تحمل کرده نمی توانست. با الهام از افکار اخوانی ربانی رهبر منافقین جمعیت اسلامی، احمد شاه مسعود تا می توانست شیعه و هزاره می کشت و آن ها را نابود می کرد. این که امروز برادران و پیروان مسعود با محقق و دیگران در یک ائتلاف اند، فقط امر بزرگ استعماری است.

۴. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، پشتون کشی را شدت می بخشید و آن ها را کلاً از شمال کشور می راند، طوری که پیروانش همین حالا طرح کشتن و راندن پشتون ها را از شمال افغانستان به مرحله اجراء در می آورند. در بالا متذکر شدم، احمد شاه مسعود حتا حاضر شد که به خاطر پشتون ها افغانستان را تقسیم کند. پس می توان تصور کرد که اگر مسعود به قدرت کامل می رسید، چه بلایی بر سر پشتون ها می آمد. روی همین احساس و روش ضد پشتون احمد شاه مسعود بود که پیروانش او را قهرمان خطاب می نمایند.

۵. اگر احمد شاه زنده می بود، به استقبال نیرو های متجاوز امریکا و ناتو می شتافت و آن ها را در تجاوز و ویرانی افغانستان رهنمائی می کرد. با عقد قرار داد مخفی با شوروی در تداوم اشغال کشور و حمایت از نیرو های متجاوز حین شکست و عقب نشینی، احمد شاه مسعود ثابت ساخت که به هر خیانت و پستی تن در می دهد. بنابراین برای رسیدن به قدرت، احمد شاه مسعود ممد نیرو های متجاوز امریکا و ناتو قرار می گرفت. بر مبنای هدایت و فرمان مسعود، پیروانش تن به چنین پستی داده و خود را به نیرو های امریکائی و ناتو فروخته اند تا روح خبیث قهرمان شان همیشه شاد باشد.

۶. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، میلیون ها دالر (شاید هم بیلیون ها) را از طریق جاسوسی، فروش خاک میهن، قاچاق سنگ های قیمتی و مواد مخدره در بانک های خارج ذخیره می کرد. با پیروی از هدایات رهبر، برادران و پیروان احمد شاه مسعود به این نوع خیانت ها مصروف اند.
۷. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، جنگ های داخلی را دامن می زد و صد ها هزار تن را می کشت تا رقبای خود را از صحنه دور کرده و خود بدون دغدغه در اریکه قدرت بنشیند. ما جنایات احمد شاه مسعود و سایر گروه های جهادی را بین سالیان ۱۹۹۲-۱۹۹۶ دیدیم که چه جفاکاری هائی نبود که این انسان کشان و درنده خویان در حق مردم و میهن ما روا داشتند. پس اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، با حمایت متجاوزین امریکائی و ناتو در افغانستان بیشتر از آنچه است، وحشت برپا می کرد.
۸. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، شهر های دیگر افغانستان مانند شهر کابل به خاک یکسان می گردید. ما شاهد شقاوت و ویرانگری گروه های جهادی در کابل بودیم که چطور این وحشیان شهر زیبای کابل را به دستور اجانب ویران کردند و آثار ذیقیمت آن را یا نابود کردند و یا به یغما بردند. احمد شاه مسعود و پیروانش در بربادی شهر تاریخی کابل نقش اساسی داشتند.
۹. اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، انتقام گیری های شخصی اش به اوج می رسید. چنانچه در دهه ۱۹۸۰ و برای خوشنودی متجاوزین شوروی، احمد جان پهلوان را سر به نیست کرد. احمد شاه مسعود زندان های متعددی اعمار کرده بود که مخالفان خود را در آن جا ها شکنجه می داد و بعداً به قتل می رساند. یکی از قربانیان ظلم و ستم وی مرحوم ضیاء نصری نام داشت که در امریکا زندگی می کرد و در تشریه ای که گاه گاهی بیرون می داد از احمد شاه مسعود و ربانی رهبر منافقین جمعیت اسلامی انتقاد می نمود. حین سفرش به افغانستان، ذریعه مردان مسعود ربوده شد و بعد از قین و فانه متداوم در زندان مسعود، به هلاکت رسید. بنابراین اگر احمد شاه مسعود زنده می بود، چنین انتقام گیری ها و کشتار ها ادامه می یافت و هزار ها تن به دیار عدم فرستاده می شد.
- غرور و خودخواهی، ظلم و شقاوت و آه مظلومین و قربانیان جنایات پایان ناپذیرش، بالاخره احمد شاه مسعود را به سوی جهنم فرستاد. دوام حیاتش باعث می شد که موج دیگری از وحشت و درنده خوئی افغانستان را فرا گیرد و سیل خون از هر کنج و کنار کشور جاری گردد.